

ברכיכו

פרשת בראשית תשפ"ז

גליון מס'
226

המטוס והנסים

נסים: אכן לשמח ולהודות להשם יתברך, אבל גם להמשיך להתפלל על עוד.

// 'זריקה' של התעוררות נפלאה

כן מסביר לנו רבי נתן (לקוטי הלכות נחלות הלקה ד') - ההודאה על העבר היא הנותנת לאדם כח להמשיך ולהתפלל. מדוע? כי כאשר אדם נגש להתפלל, היצר הרע מנסה בכל כוחותיו להחליש את דעתו: "מי אומר שאמתה ראוי לישועה?", "מי בכלל צריך אותך?", ומכניס ספקות ובלבולים. אך ברגע שהאדם מזכיר לעצמו את חסדי ה' - הן את הישועות הגדולות שנעשו לעם ישראל בכלליות, והן בפרטיות את

נקבל את המסר של אהבה מהשם יתברך ועם התודה וההודאה נבקש ונתפלל הלאה על כל מה שאנו צריכים בכלליות ובפרטיות!

החסדים שלנו אותו בחיי האישיים - לבו מתמלא באמונה ובכח חדש להתפלל ולבקש כל מה שצריך ממנו יתברך.

כשקורים נסים ונפלאות פאלו זהו כמו 'זריקה' של התעוררות נפלאה - "אתם רואים?! הקדוש ברוך הוא אוהב אתכם!" ולכן יחד עם השמחה הגדולה, שכלם הודו והמליכו ואמרו ה' ימלך לעולם ועד, נקבל את המסר של אהבה מהשם יתברך ועם התודה וההודאה נבקש ונתפלל הלאה על כל מה שאנו צריכים בכלליות ובפרטיות!

(מתוך שיחה בחוה"מ סכות, אושפיזין דאהרן הכהן, תשפ"ז)

עם ישראל רואה ישועות, נסים ונפלאות - עין בעין רואים איך שהקדוש ברוך הוא שומר ומגן עלינו, עד שאין אנו מספיקים להודות לה' רבוננו של עולם! ראינו כיצד נצל המטוס בו היתה קבוצה שלמה של אנשים נשים וטף מבני ישראל, כפשע היה בינם לבין המוות, והקדוש ברוך הוא ברחמיו הגדולים הושיע אותם, כמה עלינו להודות לו יתברך על גדל הנסים, ומיד להמשיך ולהתפלל: 'רבוננו של עולם, כשם שהראית לנו נסדים ונפלאות פאלו - כך תמשיך להראות לנו נסים ונפלאות! אנו זקוקים לכל כך הרבה ישועות' - הן בכלליות לעם ישראל והן בפרטיות לכל יחיד ויחיד.

// כששומעים פאלו נסים

אחד מהנסודות שאנו זוכים לקבל מרבנו ז"ל הוא ענין ההודאה - שיהיה שגור תמיד על לשוננו של האדם: "ישר כח רבוננו של עולם! תודה לה' השם יתברך!". להרגיל את עצמו לומר: 'רבוננו של עולם, אמן עבר עלי מה שעבר, אבל מעולם לא עזבת אותי! הנה הגעתי עד הלום, ואני בריא ושלם בגוף ובנפש'. לא להפסיק מלהודות להקדוש ברוך הוא!

יחד עם ההודאה - אל תעצר שם, המשך מיד בתפלה: 'רבוננו של עולם, כשם שעזרת לי עד כה, כך בנדי תוסיף ותעזור לי הלאה'. זוהי העבודה הקדושה המטלת על האדם כששומעים פאלו

לא כדאי להסתכסך

אנשי שלומנו היו אומרים על זה שהתורה הקדושה מספרת לנו (בראשית ה') "ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת", וכן ממשיך את כל סדר הדורות - שכל אחד האריך ימים ושנים, זה תשע מאות שנה וזה שמונה מאות וזה שבע מאות שנה וכו' ואצל כלם פתוב לבסוף וימת, מה התורה הקדושה רוצה לרמז לנו? שאפלו שחיים תשע מאות שנה ושבע מאות שנה, לבסוף - וימת, אדם צריך למות, זאת אומרת שלא לחיות באשליה, כי לבסוף צריכים לעזוב את זה העולם, ועל כן לא כדאי להסתכסך במחלוקת עם אף אחד, ולא לרוץ אחר הבלי העולם הזה, כי הכל הבלי ורעות רוח וכו', ולבסוף אדם צריך לעזוב את זה העולם, ולא בחנם שאמר החכם מכל אדם (קהלת א') "מה יתרון לאדם בכל עמלו שייעמל תחת השמש".

הקדוש ברוך הוא יתן לנו אריכות ימים ושנים טובים בזה העולם, ונזכה לעשות רצונו יתברך, שרק בשביל זה נבראנו בזה העולם.

איפה כתוב בשלחן ערוך שצריכים לעשות התבודדות?

שלום וברכה, יש לי שאלה קטנה.
שמעתי אחד מרבני ברסלב שאמר
בשעור שלו שענין ההתבודדות
מובא בשלחן ערוך. רציתי לשאל אתכם: איפה זה כתוב בשלחן ערוך?

תשובה

בעזרת השם יתברך יום ב לסדר שמות י"ח
שבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך. מובא בשלחן
ערוך (ארח חיים סימן צ"ח סעיף א') המתפלל
צריך שיכנו בלבו פרוש המלות שמוציא
בשפתו, ויחשב כאלו שכיהן כנגדו,
ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד
שתשאר מוחשבתו וכונתו זכה בתפלתו,
ויחשב כאלו היה מדבר לפני מלך בשר
ודם היה מסדר דבריו ומכונן בהם יפה
לכל יפשל, חל וחמר לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חוקר כל
המחשבות, וכך היו עושים חסידים ואנשי
מעשה שהיו מתבודדים ומכונני בתפלתם
עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות,
ולהתגברות כח השכלי עד שהיו מגיעים
קרוב למעלת הנבואה, עין שם.

הרי שלך לפניך שקדם כל תפלה
היו חסידים הראשונים מתבודדים
עמו יתברך, עד שמגיעים למח מופך,
וטהרת הלב, וכך היו יכולים להתפלל
את התפלות הקבועות בלי שום מחשבות
זרות כלל, אלא היו מדביקים את נפשם
בתוך תבות התפלה, וכבר אמר רבנו ז"ל
(לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן צ"ז) לענין מעלת
השיחה בינו לבין קונו שזה התבודדות,

שעל תפלות ותחנונות ובקשות הסדורות
מכתב, כבר יודעין מהם כל המחבליים
והמקטרגים, והם אורכים על הדרכים
של אלו התפילות, מחמת שידעו מהם
מכתב, כמו למשל על הדרך הכבושה,
הידוע ומפרסם לכל, שם אורכים רוצחים
וגזלנים תמיד, מחמת שידעו מדרך זה
כבר, אבל כשהולכין בנתיב ודרך חדש,
שאינו נודע עדין, שם אינם יודעים לארב
שם כלל, כמו כן לענין התבודדות, כי
השיחה שמדבר האדם עצמו בינו לבין
קונו, הוא דרך חדש ותפלה חדשה,
שהאדם אומרה מלבו מחדש, על כן אין
המקטרגים מצויים כל כך לארב: עין שם.

ולכן קדם התפלה טוב מאד להרבות
בשיחה בינו לבין קונו, כדי שיהיה
מחשבתו מכל מיני מחשבות זרות, ויזכה
להדביק את מח מחשבתו אל תבות
התפלה שמתפלל אחר כך בתפלות
הקבועות שתקנו אנשי כנסת הגדולה,
שהם שחרית מנחה ערבית, אשרי מי
שזוכה להתבודד בכל יום עמו יתברך,
שעל ידי זה הוא זוכה לדבק את כל כלי
בו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות
ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה
ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

הכל נהיה חדש!

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קודש לסדר
בראשית, כ"ג תשרי אסרו חג דסכות התשפ"ה

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו
אל כל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל
עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר
ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת הוא שבת בראשית ועושים התחלה
חדשה על התורה, והוא באמת התחלה
חדשה על כל בריאה כלה, כי הבריאה
מתנהגת כפי התורה, וקדש בריה הוא
אסתכל באוריתא וברא עלמא (הקדוש ברוך הוא
הסתכל בתורה וברא העולם) ועל כן כשקורין מעשה
בראשית כך נעשה ממש פשוטו כמשמעו,
וכל הבריאה מתחדשת מחדש לגמרי.

על כן הזמן מסגל מאד לעשות התחלה
חדשה בכל עניני החיים, הן בלמוד שעורי
תורה כסדרן, והן בזהירות להתפלל השלש
תפלות במנין בכל יום, והן בעבודת
ההתבודדות, לפרש שיחתנו לפני השם
יתברך בכל יום בתמימות ובפשטות גמורה,
והן בעבודת צדקה וחסד, וזהירות יתרה
בשלום בית, כי כשיש בריאה חדשה אזי
אין שום שאלה איפה היית עד עכשו ומה
עשית מקודם, לא הייתי בשום מקום ולא
עשיתי כלום, אני נולדתי עכשו ואני מתחיל
חיים חדשים, וכל בריאה לפני, ויש לי כח
ואפשרות לקרב כל הבריאה כלה אל השם
יתברך.

על כן אחי ורעי היקרים! בואו נא באמת
ונעשה התחלה חדשה בכל, תורה ותפלה
צדקה וחסד שלום בית חנוך ילדים, בכל
כאשר לכל, ואז בודאי נקבל סיעתא דשמיא
מיחדת לנהל כל השנה כלה עם ברכת ה'
בכל עסקינו ומעשה ידינו ונזכה לראות
בישועת ה' בכל ענין הן ברוחניות והן
בגשמיות, ויהיה שנת גאולה וישועה.

המאחל לכם שבת שלום ומברך וחריר בריא
ושלם.

יחזקאל משה רבינו זצ"ל

ההבטחה לאריכות ימים!

שנים מקרא ואחד תרגום

שבת בראשית כאירה ושמחה

// עצה קלה לאריכות ימים

אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו. חכמינו הקדושים נתנו לנו פאן עצה קלה ומתוקה לאריכות ימים ושנים, ורקם ככלם לא משתמשים עם העצה הזאת, אלא הולכים אחר ההבל ומחפשים סגלות לאריכות ימים ושנים טובים, בשעה שיש לנו סגלה כל כך געימה ממנו יתברך.

// בכל יום קצת

מלבד זאת שזו הלכה מבארת בשלחן ערוך (ארח חיים סימן רפ"ה סעיף ג'): מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור; וכתב המשנה ברורה (שם): בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תכף אחר התפלה בכל יום לקרוא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום ומסים בערב שבת, והמציאות מראה שאם מחכים עד יום ששי, שאז הוא השלמות כמו שאמר האר"ל, אזי לבסוף לא מסיימים שנים מקרא ואחד תרגום, ולכן בזה ראוי לצית את מרן המהר"ם שהיה מדינא דגמרא להתחיל מיום ראשון וכו'.

// אם לא מסיימים - יהיה הפסד

כל הצרות והיסורים שבני אדם סובלים, עניות ודחוקות וכו' וכו', זה רק מחמת שלא נזהרים במצוה זו לסים את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע, וכלל זה תקח בידך: בשבוע שלא מסיימים שנים מקרא ואחד תרגום - יהיה לאדם הפסד באותו שבוע. ורובנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ט) שזה תקון הברית, עין שם.

// למוד רש"י - סגלה ליראת שמים

למוד פרוש רש"י הוא סגלה ליראת שמים, ואמר הרב הקדוש רבי יששכר דב מבבלזא זי"ע שביום שאדם לומד חמש ורש"י יהיה מבטח שלא יחטא ביום הזה, ולכן מה טוב ומה נעים לעשות לעצמו שעור בכל יום בחמש ורש"י מפרשת השבוע.

שו"ת ברסלב

ע לך אהובי אחי היקר, ששבת בראשית היה נחשב אצל צדיקים כהמשך של הימים הנוראים של ימי תשרי, ועל כן אצל הרבה מהם עדיו היה פרכת לבנה פרוסה בבית הכנסת, וגם המשיכו לטבל פרוסת המוציא בדבש ועוד דברים פיוצא בהם שהראו את עצם חבתם וחשיבותם לשבת בראשית, כי ענין שבת בראשית הוא התחלה חדשה של כל הבריאה, וכמו שקוראים אז בתורה כל מעשה בראשית, וזה לא סתם ספרי דברים ומעשה ישן שהיה לפני 'חמשת אלפים ושבע מאות ושמונים ושש שנה' [בכל שנה כמנין השנים מבריאת העולם], אלא הוא ספור חדש מחדש ממש, וכמאמר הצדיקים בשם הפעל שם טוב הקדוש זי"ע, שצריכים לחיות עם הזמן, הינו עם פרשת השבוע, וכשקוראים פרשת בראשית כך הוא במציאות, חדש מעשה בראשית ובריאה חדשה, ואשרי המכניס בעצמו ידיעה זאת ומתחיל לחיות חיים חדשים כאלו הבריאה התחילה עכשיו מחדש ממש.

ודע לך אהובי אחי היקר, שעליך להרגיש עכשיו בשבת בראשית שאתה בדגמת אדם הראשון שנברא ביום ששי של הבריאה והושם בתוך הגורען לעבדה ולשמרה, וכל הבריאה היתה בשבילו, וגם אתה אהובי אחי היקר צריך לומר 'בשבילי נברא העולם', ועליך לעין בכל עת בתקון העולם ולמלאות חסרונם ולהתפלל בעבורם [כלשונו של רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה)], ועליך לשמח פעל כל הון שהקדוש ברוך הוא ברא בריאה יפה ונפלאה כזאת, הכל בשבילך.

ועל כן אהובי אחי היקר, בכל מקום שכתוב בפרשת בראשית תבת "האדם" תכניס השם שלך שם, ותציר שהכל נאמר עליך, והקדוש ברוך הוא לוקח אותך ומשים אותך בתוך הגורען לעבדה ולשמרה, כדי שתזכה לחיים טובים ומתוקים לעד ולנצח נצחים, ובלבד שתשמר על כל צווי השם יתברך, ולא להוסיף עליהם ולא לגרע מהם, ותזהר מאד מכל מיני פתויים והסתות של הנחש הארור הרוצה להפסיד ממך כל הטוב הזה, ואל תכנס עמו בשום טוען ונטען או דין ודברים, מה שהקדוש ברוך הוא אמר לעשות - צריכים לעשות ולקיים בשמחה עצומה, ומה שהקדוש ברוך הוא אמר לא לעשות - צריכים לשמר ולהרר בתכלית ההיררות, ולא להפגש לשום ספקות ובלבולים הבאים מהנחש הקדמוני, ואז תלך תמיד לנכון דרךך.

ודע לך אהובי אחי היקר, שרובנו ז"ל הוא הגנני של הגורען, ועל ידו זוכין להפגש חזרה אל תוך הגורען ולחיות שם חיים טובים ונצחיים, וככל שאדם זוכה להתקרב אל רבנו ז"ל ולצית את עצותיו הקדושות, כך זוכה לחיות חיי גורען עלי אדמות.

על כן כל עקר עבודתנו בכל השנה פלה, ובפרט בשבת בראשית, צריך להיות לחדש את התקרבותנו אל רבנו ז"ל, ולהתחיל לקים את עצותיו הקדושות בתמימות ובבשיטות גמורה, ואז יאיר לנו האור הגנוז של שבת בראשית לכל השנה פלה, ונחיה חיים טובים ונצחיים מעין עולם הבא, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו!

קונטרס חדש תשרי מאיר ושמח

להתבודד הרבה ולדבר
אל הקדוש ברוך הוא
עד שנעשה בעצמו צדיק
גדול.

יום אחד זכה רבי יעקב למלא
משאלת לבו -

לעלות לארצנו הקדושה
ולהשתקע שם.

בנתיים, מצא רבי יעקב דירה
בעיר הנמל יפו, שם הגיעה
ספינתו.

מדי לילה, לפנות בקר, קם
לעבודת השם, לטבל בים ולהתחיל
מתוך להתקרב אליו יתברך.

אך בעיה רצינית היתה...

ביפו גרו הרבה ערבים, פראי אדם
אלו גנבו כל מה שרק יכלו, בפרט בחוף
הים, כאשר אנשים נכנסו למים לרחץ,
באו אלו וגנבו את בגדיהם.

רבי יעקב, שהיה איש קדוש ודבוק
בהקדוש ברוך הוא, ידע בדיוק מה עליו
לעשות -

הוא פתח את פיו ואמר: "רבונו של
עולם, כוסף אני לטבל במקוה כל יום,
אבל איני רוצה שיגנבו הבגדים, בבקשה
שמר לי עליהם".

והנה הפלא ופלא - בכל בקר,
כשהגיע רבי יעקב לים קדם אור היום
לים ופשט את בגדיו בשביל לטבל,
הגיע כלב גדול והתישב ליד הבגדים,
מי שרק העז להתקרב קבל נביחה
מפחידה שחשפה שורות שנים מחדדות
ומרתיעות...

שום ערבי לא העז לנסות אפילו
להתקרב...

כך זכה החסיד הקדוש לטבל ברגע
ולהתכונן ליום חדש של דבקות ודבור
אל השם יתברך.

שיחות מוהרא"ש חלק א' ערך שבע

חבורה של אנשים פשוטים היו,
חיסים סנדלרים ושאר בעלי מלאכה.
שזכו מדי פעם לאורח קדוש שבא
פעמים רבות לשהות במחצתם -

הרב הקדוש רבי אברהם, בנו של רבי
נחמן מטרובטשין, תלמידו הגדול של רבי
נחמן מברסלב זי"ע.

רבי אברהם דבר אליהם מתוך לבו
הטהור, גלה להם את המתיקות שאדם
יכול לה לזכות בחייו, אם יתחיל לדבר
אל השם יתברך, להודות על כל דבר,
לבקש כל דבר, ולספר הכל אליו יתברך.

החבורה התמימה קבלו את דבריו
המאירים והקדושים, לבם התלהב אליו
יתברך, ונעשו עובדי השם גדולים,
מספרים נסים ונפלאות ממש שפעלו
חסידים אלו.

אחד מבני החבורה הקדושה
והתמימה היה החסיד הצדיק ר' יעקב
פילמער, שכנה "רבי יעקב שניידער",
חיט פשוט היה בתחלה, ולאט לאט
התקרב אל החבורה הקדושה, הדבורים
החמים של הצדיק רבי אברהם זי"ע
עוררו את נשמתו הפמהה, והוא החל

עצות בנפשי

**כל פעם שמתחילים מסכת בדרך היומי
אני רוצה להצטרף ולהחזיק בלמוד הדף
כמו שצריך, אך נופל לאחר כמה ימים מרב
טרדות**

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן א', רפ"ד) ש"קבעת' עתים
לתורה" פרושו: האם 'גנבת' זמן למען התורה, והוכיח את
אחד שאמר לו שהוא כל כך עסוק במשא ומתן עד שאין
לו פנאי ללמוד, ועל זה אמר לו - שצריכים לגנוב זמן כדי
ללמוד תורה.

לכן, העצה הנפלאה להתמדה בדרך היומי היא מיד אחר
התפלה, בעודך בתפלין ודבנו תם - לחטף ולגרס את הדף.
כדברי חז"ל: "לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח
ואף על גב דלא ידע מאי קאמר". מאחר יותר ביום תוכל
לשוב וללמוד בעיון עם רש"י, אך כך לא תפספס אף יום.

למוד גמרא - אפילו בגרסא בלבד - הוא שמירה עצומה
לנפש וליראת שמים, בעוד שיום ללא למוד מקרר ומספן
את כל רוחניות האדם. אל תותר על גרסת הדף בבקר;
הדבר יביא ספוק לנפשך ומשיך עליך שמירת ארבעת
המלאכים הרמוזים בתבת גמרא: א"א גבריאל, מיכאל, רפאל,
אוריאל.

**האם כשאדם מתפלל שוב ושוב על
שיקרה משהו מסים זה נקרא "לדחוק את
השעה"?**

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות לב:) אם ראה אדם
שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל שנאמר (תהלים כ"ז י"ד)
"קנה אל ה' חזק ונאמץ לבך וקנה אל ה'", כי בודאי אם
מתעקשים אצלו יתברך פעם אחר פעם ולא מתעייפים
בתפלה, אזי רואים ישועות גדולות, כי מה שתפלה פועלת
שום דבר בעולם לא יכול לפעל. ולכן בזה שחוזרים פעם
אחר פעם אחר התפלה ולא מתאשים, זה לא נקרא דחיקת
השעה, אדרבה זו נקראת עקשנות גדולה מאד, שבודאי
סוף כל סוף יראה ישועה, כי אדם צריך להיות חזק מאד
בתפלה, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה הוא לא יעזב
את הקדוש ברוך הוא עד שלא יראה ישועה. אבל הכל
צריך להיות ברחמים ותחנונים וכו' וכו', ואז לבסוף יראה
ישועה גדולה אם לא יתאש מתפלה ותחנונים, כי מה
שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל.

להצטרפות
למשיגי
העלון
צרו קשר:
053-2259191

לזכות
ולתרומות
ר' שלמה
ברוך בן
רבקה

073.388.6654

במרחב: 605.477.4445

הקו שיתן לכם בכל יום
התחזקות

שיחות וסיפורים

שיעורים

עדכונים

לקבלת הגיליון באימייל מדי שבוע: breslev.shely@gmail.com